

Brussel, 1 april 2016
(OR. en)

**Interinstitutioneel dossier:
2014/0014 (COD)**

**7154/16
ADD 1**

**CODEC 313
AGRI 138
AGRIFIN 24
AGRIORG 18**

NOTA I/A-PUNT

van:	het secretariaat-generaal van de Raad
aan:	Speciaal Comité Landbouw / de Raad
Betreft:	Ontwerpverordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordeningen (EU) nr. 1308/2013 en nr. 1306/2013 wat betreft de steunregeling voor de verstrekking van groenten, fruit, bananen en melk in onderwijsinstellingen (eerste lezing) - Aanneming van de wetgevingshandeling (WH +V) = Verklaringen

Verklaring van de Commissie

Met betrekking tot de eerste alinea van artikel 23, lid 3, van de compromistekst tot wijziging van de GMO, voor zover betrekking hebbend op de schoolregeling, bevestigt de Commissie dat de lidstaten bij het stellen van prioriteiten voor de distributie van producten niet gebonden zijn aan een minimumaandeel of -percentage voor de in die alinea bedoelde producten.

Verklaring van Hongarije

In Hongarije zijn zowel de schoolfruit- en -groenteregeling als de schoolmelkregeling zeer populair en dankzij de op dit moment geldende wetgeving zijn beide programma's de voorbije jaren tot een aanzienlijke ontwikkeling gekomen.

Tijdens de onderhandelingen over de samenvoeging van de twee regelingen heeft Hongarije zijn steun uitgesproken voor het gebruik van een historisch criterium voor de bepaling van de indicatieve toewijzingen voor beide regelingen, zodat de Europese doelstellingen van de regelingen worden bereikt en de financiële middelen doeltreffend worden gebruikt.

De wijziging van Verordening (EU) nr. 1370/2013 van de Raad leidt tot een verdeling van de financiële middelen tussen de lidstaten die gebaseerd is op het aantal kinderen van de leeftijd van 6 tot 10 jaar en waarbij rekening wordt gehouden met verschillen in regionale ontwikkeling. Alleen in de melkregeling verschijnt het historische gebruik als derde criterium.

Hongarije wijst daarom opnieuw op het belang van de toepassing van het historisch gebruik van middelen als criterium voor het bepalen van de indicatieve toewijzingen, en in het bijzonder bij het bepalen van de definitieve toewijzingen voor de lidstaten in het kader van beide regelingen.

Verklaring van Litouwen

Litouwen blijft bij zijn consequente standpunt en is van oordeel dat budgettaire bepalingen, en in dit geval de goedkeuring van het budget van een steunregeling, de overdrachten tussen productgroepen en de criteria voor de verdeling van steun tussen lidstaten, door de Raad moeten worden vastgesteld overeenkomstig artikel 43, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU).

Voorts is Litouwen van mening dat de samenvoeging van de twee regelingen geen meerwaarde oplevert op het vlak van de doeltreffendheid, de vereenvoudiging of de vermindering van de regel-druk, aangezien de aard, de oorspronkelijke doelstellingen, de producten en de verdelingskanalen van deze regelingen verschillen. We merken tevens op dat beide regelingen krachtens de bestaande verordeningen succesvol zouden kunnen worden voortgezet.

Litouwen heeft toch ingestemd met het algemene compromis dat op 16 december 2015 is bereikt om de continuïteit van de huidige regelingen en de vlotte uitvoering van de voornaamste doelstellingen van deze regelingen te waarborgen.

Litouwen benadrukt niettemin dat het gebruik van artikel 43, lid 2, VWEU voor maatregelen over prijsbepaling, heffingen, steun en kwantitatieve beperkingen in de toekomst, geen precedent en gangbare praktijk mag worden.

Verklaring van Duitsland, Oostenrijk, Bulgarije, Tsjechië, Estland, Polen en Slovenië¹

Het feit dat deze delegaties instemmen met het bereikte algemene compromis doet geen afbreuk aan de lopende procedure in zaak C-113/14.

Overeenkomstig het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie stelt de Raad op voorstel van de Commissie de maatregelen vast voor de prijsbepaling, de heffingen, de steun en de kwantitatieve beperkingen, alsook voor de vaststelling en verdeling van de vangstmogelijkheden (artikel 43, lid 3, VWEU). Derhalve behoort de vaststelling van dergelijke maatregelen uitsluitend tot de verantwoordelijkheid van de Raad.

Volgens de laatste bevindingen van het Europees Hof van Justitie (C-124/13, C-125/13) kan de werkingssfeer van artikel 43, lid 3, VWEU, maatregelen omvatten die verder gaan dan het bepalen en toewijzen van vangstmogelijkheden, voor zover die maatregelen geen politieke keuze behelzen die aan de Uniewetgever is voorbehouden.

Deze delegaties zijn er derhalve mee ingenomen dat de indicatieve verdeling van steun tussen de lidstaten thans in het algemene compromis - zoals door hen gevraagd - gebaseerd is op artikel 43, lid 3, VWEU.

Deze delegaties zijn evenwel van oordeel dat artikel 43, lid 3, VWEU in beginsel eveneens de meer gepaste rechtsgrond is voor voorschriften betreffende de overdracht van middelen van een sector naar een andere. Deze delegaties merken echter op dat er over die kwestie verschillende meningen bestaan.

Deze delegaties verklaren dat een onderscheid dient te worden gemaakt tussen de rechtsgrondslagen (artikel 43, lid 2, VWEU en artikel 43, lid 3, VWEU) voor ontwerpwetgeving in verband met het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid - en dus ook voor de afzonderlijke maatregelen in de bovengenoemde voorstellen.

Deze delegaties vragen derhalve aan de Raad en het Europees Parlement er voor alle toekomstige ontwerpwetgeving op toe te zien dat de keuze van artikel 43, lid 2, VWEU, dan wel van artikel 43, lid 3, VWEU, als rechtsgrond wordt onderworpen aan een diepgaand en gedifferentieerd onderzoek.

¹ De Nederlandse delegatie steunt de delen van deze verklaring die verband houden met het vraagstuk van de rechtsgrondslag.